NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lieta Nr.A420642911
(A-02746-12/39)

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rēzeknē, 2012.gada 22.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

piedaloties pieteicējam *U.M.*,

atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Lauku atbalsta dienesta pārstāvjiem *A.K.* un *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *U.M.* pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta direktores 2011.gada 12.septembra lēmuma Nr.6.4/1308-M/2.1-24/1214 atcelšanu un morālā kaitējuma Ls 3000 apmērā atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Lauku atbalsta dienesta (turpmāk – LAD) Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvalde (turpmāk – RLP) 2011.gada 11.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.1.1.-7/2840, ar kuru *U.M.* (turpmāk – pieteicējs) uzlika pienākumu atmaksāt nepamatoti saņemto pasākuma „Maksājumi lauksaimniekiem par nelabvēlīgiem dabas apstākļiem teritorijās, kas nav kalnu teritorijas” (turpmāk – MLA) atbalsta maksājumu Ls 589,32 apmērā.

Pieteicējs minēto lēmumu apstrīdēja.

[2] Izskatot apstrīdēšanas iesniegumu, Lauku atbalsta dienesta direktore 2011.gada 12.septembrī pieņēma lēmumu Nr.6.4/1308-M/2.1-24/1214 (turpmāk – Lēmums), ar kuru

atstāja negrozītu apstrīdēto LAD Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes 2011.gada 11.jūlija lēmumu Nr.1.1.-7/2840 un noraidīja pieteicēja prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 3000 apmērā.

Lēmumā norādīts šāds pamatojums.

[2.1] LAD Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldē saņemts pieteicēja 2010.gada iesniegums, kurā uz Vienoto platību maksājumu (turpmāk – VPM) atbalstu un MLA atbalstu tika pieteikti 26,40 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes.

[2.2] Saskaņā ar Komisijas 2009.gada 30.novembra Regulu (EK) Nr.1122/2009 (turpmāk - Regula Nr.1122/2009), lai nodrošinātu efektīvu kontroli un pārliecinātos, vai ir ievēroti attiecīgie atbalsta saņemšanas nosacījumi, kā arī pārbaudītu Platību maksājumu iesniegumā norādītās informācijas atbilstību faktiskajai situācijai dabā, LAD veic pārbaudes uz vietas saimniecībās. Līdz ar to 2011.gada 6.aprīlī pieteicēja 2010.gada iesniegumā deklarētajiem laukiem tika veikta vizuālā apsekošana, kuras laikā tika konstatētas kultūru atšķirības, t.i., pārbaudes laikā konstatētās kultūras atšķīrās no pieteicēja deklarētajām.

Ņemot vērā konstatētās neatbilstības, 2011.gada 9.maijā pieteicējs pa tālruni tika informēts, ka saimniecībā tiks veikta pārbaude uz vietas un tika aicināts tajā piedalīties. 2011.gada 10.maijā, pārbaudes veicējiem ierodoties saimniecībā, pieteicējs aizliedza to veikt, pamatojot, ka pārbaude ir nelikumīga. Par konstatēto pieteicējs tika informēts ar RLP 2011.gada 24.maija vēstuli Nr.l.1-7/2283 „Par platību maksājumu pārbaudes uz vietas ziņojuma kopijas nosūtīšanu". Vēstule tika nosūtīta uz pieteicēja norādīto pasta adresi. RLP nav saņēmusi atpakaļ no valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" nosūtīto vēstuli, līdz ar to ir pamatoti secināms, ka šī vēstule ir sasniegusi adresātu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 72.pantu iestāde jebkurā laikā administratīvā akta tekstā var izlabot acīmredzamas pārrakstīšanās vai matemātiskā aprēķina kļūdas, ja tās nemaina lēmuma būtību. Līdz ar to LAD paskaidro, ka RLP Lēmumā ir kļūdaini norādījusi, ka par pārbaudes rezultātiem pieteicējs tika informēts ar 2011.gada 25.maija vēstuli, nevis 2011.gada 24.maija.

[2.3] Saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 23.marta noteikumu Nr.295 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai" (turpmāk – Noteikumi Nr.295) 86.punktu un Ministru kabineta 2007.gada 17.aprīļa noteikumu Nr.269 „Kārtība, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros" 89.punktu lauksaimnieks, kurš pretendē uz platību maksājumiem var tikt izraudzīts pārbaudei uz vietas saimniecībā. Savukārt Regulas Nr.1122/2009 26.panta 2.punktā, MK noteikumu Nr.295 87.punktā un MK noteikumu Nr.269 91.punktā noteikts, ja lauksaimnieks neļauj LAD amatpersonai veikt pārbaudi, attiecīgā amatpersona šo faktu atzīmē kontroli apliecinošajā dokumentā un lauksaimnieka iesniegums tiek noraidīts.

Papildus LAD norāda, ka, apstiprinot EPS 2010.gada iesniegumu, pieteicējs apņēmās atļaut LAD darbiniekiem vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem pārbaudīt pieteicēja apsaimniekoto zemi un saimniecību, lai varētu pārliecināties par iesniegumā sniegtās informācijas precizitāti.

Attiecībā uz iesniegumā norādīto, ka MK noteikumi Nr.269 spēkā nav ar 2011.gada 19.martu, LAD paskaidro, ka to statusu mainošo MK noteikumu Nr.173, kuri spēkā stājās 2011.gada 19.martā, 122.punktā ir noteikts, ka iesniegumus, kas LAD iesniegti līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, izskata atbilstoši normatīvajiem aktiem, kas bija spēkā to iesniegšanas dienā. Ņemot vērā to, ka Lēmums tika pieņemts par pieteicēja 2010.gada iesniegumu, atsauce uz MK noteikumiem Nr.269 ir korekta un pieteicēja norāde ir nepamatota.

Tā kā pieteicējs aizliedza veikt pārbaudi pieteicēja 2010.gada iesniegumā deklarētajām platībām, atbilstoši augstāk norādītajām tiesību normām pieteicēja 2010.gada iesniegums tiek noraidīts, t.i., uz VPM un MLA atbalstu deklarētā platība tiek noteikta 0,00 ha apmērā.

Ņemot vērā, ka uz VPM un MLA atbalstu tiesīgās platības tika noteiktas 0,00 ha apmērā, RLP pamatoti konstatēja, ka par 2010.gadu pieteicējs nav tiesīgs saņemt platību maksājumus. Tā kā 2010.gada 5.novembrī pieteicējam tika veikts VPM avansa maksājums Ls 570,82 apmērā un 2010.gada 7.decembrī pieteicējam tika veikts MLA atbalsta avansa maksājums Ls 589,32 apmērā, RLP konstatēja, ka tie ir veikti nepamatoti.

Saskaņā ar Regulas Nr.1122/2009 80.panta 1.punktu, ja ir veikts nepamatots maksājums, lauksaimnieks atmaksā attiecīgo summu, kam pieskaitīti aprēķinātie procenti. Tā kā RLP konstatēja, ka pieteicējam ir veikti nepamatoti maksājumi, RLP pamatoti pieņēma Lēmumu.

[2.4] Attiecībā uz norādi, ka nav uzklausīts personas viedoklis un argumenti, kā to paredz APL 62.pants, LAD paskaidro, ka, izdodot Lēmumu, RLP par pamatu ņēma pieteicēja 2010.gada iesniegumu un pieteicēja atteikumu atļaut veikt pārbaudi, par ko pieteicējs tika informēts ar RLP 2011.gada 24.maija vēstuli Nr.1.1-7/2283 „Par platību maksājumu pārbaudes uz vietas ziņojuma kopijas nosūtīšanu", par kuru pieteicējs varēja izteikt iebildumus. RLP rīcībā bija visa nepieciešamā informācija, lai pieņemtu Lēmumu. Turklāt APL 62.panta otrās daļas 3.punkts ietver izņēmuma gadījumus, kad personas viedokļa un argumentu noskaidrošana nav neieciešama, proti, ja no gadījuma būtības izriet, ka personas viedokļa noskaidrošana nav iespējama vai nav adekvāta. Šajā gadījumā jebkādi attaisnojošie apstākļi, kuru dēļ ir pārkāpti normatīvie akti par VPM un MLA atbalsta saņemšanu, nav pieļaujami un tādēļ nav adekvāti.

[2.5] Par iesniegumā izteikto lūgumu pārskaitīt morālo kaitējumu par pieteicēja cilvēktiesību neievērošanu, LAD norāda, ka saskaņā ar APL 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, ari morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 9.pantam morālais kaitējums ir fiziskās personas ciešanas, kuras tai izraisījis būtisks šīs personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums, līdz ar to morālā kaitējuma papildu priekšnosacījums ir būtisks personas tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizskārums, kurš personai izraisījis ciešanas. Izvērtējot lietas apstākļus, nav konstatējams, ka pieteicējam ar RLP izdoto Lēmumu vai faktisko rīcību ir nodarīts morālais kaitējums.

Morālais kaitējums nosakāms atbilstoši aizskarto tiesību un ar likumu aizsargāto interešu nozīmīgumam un konkrētā aizskāruma smagumam, ņemot vērā iestādes rīcības tiesisko un faktisko pamatojumu un motīvus, kā arī citus konkrētā gadījuma būtiskus apstākļus.

Lietā nav pierādījumu, kas liecinātu, ka pieteicējam ir nodarīts morālais kaitējums un ir bijušas fiziskas ciešanas. Fiziskas ciešanas rodas no ķermeņa fiziska aizskāruma vai no tādiem pārdzīvojumiem, kas tik ļoti aizskar personu, ka rada tai ciešanas fiziskā līmenī. Pieteicējs iesniegumā nav pamatojis, kādā veidā LAD rīcība tam varētu radīt tādus morālus pārdzīvojumus, kas būtu pielīdzināmi fiziskām ciešanām.

Ņemot vērā augstāk norādīto un pamatojoties uz Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 18.panta otro daļu, LAD nolēma noraidīt pieteicēja prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzināšanu Ls 3000 apmērā.

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdza atcelt Lēmumu un atlīdzināt morālo kaitējumu Ls 3000 apmērā.

Pieteikumā norādīti sekojoši argumenti.

[3.1] LAD neņemot vērā pieteicēja paskaidrojumus, atkārtoti norāda, ka 2011.gada 6.aprīlī pieteicēja iesniegumā deklarētajiem laukiem tika veikta apsekošana, kuras laikā tika konstatēts, ka faktiski dabā - laukos ir kultūra „Pastāvīgās pļavas un ganības", nevis deklarētās kultūras. Pieteicējs paskaidroja, ka 2011.gada 6.aprīlī laukus klāja bieza sniega kārta un pārliecināties par to vai tās ir „Pastāvīgās pļavas un ganības" nevis „Papuve" „Burkāni", „Piemājas dārzs" u.t.t. diez vai bija iespējams. Pieteicējs uzskata, ka apsekošana vispār netika veikta. LAD, pieņemot lēmumu, nav devis vērtējumu pieteicēja izteiktajiem argumentiem.

[3.2] Pieteicējs norāda, ka 2011.gada 10.maijā pieteicēja saimniecībā ieradās divas personas, kurām pieteicējs palūdza uzrādīt pārbaudes veikšanu apliecinošus dokumentus (vēlējās pārliecināties, ka tās tik tiešām ir amatpersonas, kurām ir tiesības veikt pārbaudi). Šīs personas par šādu pieteicēja jautājumu laikam ļoti sadusmojās, jo vairāk neteikušas ne vārda, iesēdās savā automašīnā un piedraudējušas pieteicējam ar nepatikšanām, aizbrauca. Pieteicējs norāda, ka neliedza veikt pārbaudi uz platību maksājumiem pieteiktajai platībai. Dienests, izskatot pieteicēja iesniegumu par Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes lēmumu, nav sniedzis vērtējumu pieteicēja argumentiem.

[3.3] Pieteicējs norāda, ka Dienests kļūdaini balstās uz faktu, ka 2011.gada 25.maijā pieteicējs ir saņēmis vēstuli Nr.1.1.-7/2283 ,,Par platību maksājumu pārbaudes uz vietas ziņojuma kopijas nosūtīšanu", diemžēl šādu vēstuli no Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes pieteicējs nav saņēmis un tas pieteicējam liedza iesniegt savus paskaidrojums par iepriekš minēto ziņojumu, kā to paredz LR normatīvie akti. Pieteicējs savā iesniegumā par Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes lēmumu lūdza pārbaudīt šo faktu un izsniegt apliecinājumu par to, ka ziņojums tika nosūtīts. Pieteicējs uzskata, ka šajā gadījumā ir piemērojamas APL 70.panta otrās daļas normas, par to, ka iestādei ir pienākums pierādīt, ka sūtījums ir nodots pastā. Dienests savā lēmumā norāda tikai uz to, ka Dienvidlatgales reģionālā lauksaimniecības pārvalde nav saņēmusi no valsts akciju sabiedrības ,,Latvijas pasts" pieteicējam it kā nosūtīto vēstuli. Saskaņā ar Pasta likuma normām valsts akciju sabiedrība ,,Latvijas pasts" atgriež nosūtītājam ierakstītus pasta sūtījumus, kurus nav iespējams nodot adresātam.

[3.4] Dienests, pieņemot lēmumu par Dienvidlatgales reģionālā lauksaimniecības pārvaldes lēmuma atstāšanu negrozītu, nav ņēmis vērā LR Ministru kabineta noteikumu Nr. 295 ,,Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai" 70.pantu, kas nosaka to, ka var tikt izmaksāti avansa maksājumi, ja ir pabeigtas iesniegumu administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas saimniecībā.

No Dienesta lēmumiem izriet, ka pieteicējam ir jāatmaksā nepamatoti saņemtie avansa maksājumi, bet, pamatojoties uz Ministru kabineta noteikumu Nr. 295 „Noteikumi par valsts un Eiropas Savienības lauku attīstības atbalsta piešķiršanu, administrēšanu un uzraudzību vides un lauku ainavas uzlabošanai" 70.pantu, pieteicējs secina, ka pārbaudes bija veiktas līdz 2010.gada 5.novembrim un 7.decembrim. Šajā gadījumā pieteicējam rodas pamatotas šaubas par Dienesta amatpersonu kompetenci un pārbaužu likumību, veicot atbalsta maksājumu administrēšanu.

[4] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā LAD neatzina pieteikumu, balstoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem, papildus norādot, ka nākošajā gadā - 2011.gada platību maksājumu iesniegumā (8.pielikums) pieteicējs šīs pašas platības ir deklarējis kā ,,Patstāvīgās pļavas un ganības", kā arī 2011.gada pārbaudē uz vietas ir konstatēts, ka šajās platībās ir ,,Patstāvīgās pļavas un ganības". Kultūra ,,Patstāvīgās pļavas un ganības" ir zeme, ko izmanto stiebrāju vai cita veida zāles lopbarības audzēšanai dabiskā veidā (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kas nav bijusi iekļauta saimniecības augsekas sistēmā piecus gadus vai ilgāk, līdz ar to iepriekšējā gadā viennozīmīgi pieteicēja deklarētajos laukos nevarēja būt kultūras ,,Ogulāji", ,,Avenes", „Dzērvenes", ,,Burkāni". Tādejādi ir secināms, ka pieteicējs apzināti aizliedza veikt kontroli uz vietas saimniecībā, jo pārbaudē tiktu konstatēts, ka faktiskā situācija dabā neatbilst 2010.gada iesniegumā norādītajai informācijai.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[6] Atbildētāja pārstāvji tiesas sēdē neatzina pieteikumu, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka rudens apsekošana veikta pamatojoties uz Noteikumu Nr.635 prasībām, to veic LAD inspektori, braucot garām zemes gabaliem un vizuāli fiksējot, vai lauki ir sakopti, rezultātus apkopojot elektroniski. Attiecībā uz 2011.gada aprīļa atkārtoto pārbaudi norādīja, ka inspektori nav ieinteresēti fiksēt faktus, kas neatbilst dabā. Apsekošanu veic inspektori, kuriem katru gadu notiek gan teorētiskas, gan praktiskas apmācības augkopībā.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[8] Lēmums par VPM atbalsta atmaksu Ls 570,82 apmērā ir pamatots ar Regulas Nr.1122/2009 26.panta 2.punktu, kas, noteic, ka attiecīgos atbalsta pieteikumus noraida, ja lauksaimnieka vai viņa pārstāvja vainas dēļ nav iespējams veikt pārbaudes uz vietas, kā arī pamatots ar Ministru kabineta 2007.gada 17.aprīļa noteikumu Nr.269 „Kārtība, kādā tiek piešķirts valsts un Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai tiešā atbalsta shēmu ietvaros" 87. un 91.punktiem, kur noteikts: ja lauksaimnieks neļauj LAD amatpersonai veikt pārbaudi, attiecīgā amatpersona šo faktu atzīmē kontroli apliecinošajā dokumentā un lauksaimnieka iesniegums tiek noraidīts.

Pieteicējs ar 2010.gada iesniegumu (*lietas 26..lapa*) uz VPM atbalstu deklarējis 26,40 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, par ko strīds nepastāv. Iestāde norāda, ka 2011.gada 10.maijā, pārbaudes veicējiem ierodoties pieteicēja saimniecībā, pieteicējs aizliedza veikt pārbaudi, pamatojot, ka pārbaude ir nelikumīga.

Līdz ar to ir jāpārbauda, vai LAD pamatoti secināja, ka pieteicējs 2011.gada 10.maijā aizliedza veikt pārbaudi pieteicēja saimniecībā, un līdz ar to, vai pamatoti LAD pieņēma Lēmumu par VPM atbalsta atmaksu Ls 570,82 apmērā.

[9] Saskaņā ar Komisijas 2009.gada 30.novembra Regulu (EK) Nr.1122/2009, lai nodrošinātu efektīvu kontroli un pārliecinātos, vai ir ievēroti attiecīgie atbalsta saņemšanas nosacījumi, kā arī pārbaudītu Platību maksājumu iesniegumā norādītās informācijas atbilstību faktiskajai situācijai dabā, LAD veic pārbaudes uz vietas saimniecībās.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.295 86.punktu un MK noteikumu Nr.269 89.punktu lauksaimnieks, kurš pretendē uz platību maksājumiem var tikt izraudzīts pārbaudei uz vietas saimniecībā.

No minētajām tiesību normām izriet, ka LAD ir tiesīga veikt pārbaudes Platību maksājumu iesniegumā norādītās informācijas atbilstību faktiskajai situācijai dabā.

Savukārt MK noteikumu Nr.269 87.punkts un 91.punkts noteic, ka, ja lauksaimnieks neļauj LAD amatpersonai veikt pārbaudi, attiecīgā amatpersona šo faktu atzīmē kontroli apliecinošajā dokumentā un lauksaimnieka iesniegums tiek noraidīts.

[9.1] Tiesa konstatē, ka 2011.gada 6.aprīlī pieteicēja 2010.gada iesniegumā deklarētajiem laukiem tika veikta daļēja pārbaude uz vietas, kuras laikā, vizuāli apsekojot laukus, tika konstatētas kultūru atšķirības, t.i., pārbaudes laikā konstatētās kultūras atšķīrās no pieteicēja deklarētajām.

Ņemot vērā konstatētās neatbilstības, 2011.gada 10.maijā saimniecībā ieradās LAD Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes inspektori, lai veiktu pārbaudi uz vietas saimniecībā. Pieteicējs aizliedza veikt pārbaudi un tas tika fiksēts Platību maksājumu pārbaudes uz vietas ziņojumā sadaļā „Inspektora piezīmes" *(lietas 29.lapa)*.

Tā kā pieteicējs aizliedza veikt pārbaudi, atbilstoši minētajām tiesību normām pieteicēja 2010.gada iesniegums tika noraidīts, t.i., uz VPM un MLA atbalstu deklarētā platība tika noteikta 0.00 ha apmērā un konstatēts, ka par 2010.gadu pieteicējs nebija tiesīgs saņemt platību maksājumus.

Konstatējot, ka 2010.gada 5.novembrī pieteicējam tika veikts VPM avansa maksājums Ls 570,82 apmērā un 2010.gada 7.decembrī pieteicējam tika veikts MLA atbalsta avansa maksājums Ls 589,32 apmērā, tika secināts, ka tie ir veikti nepamatoti.

Saskaņā ar Regulas Nr.1122/2009 80.panta 1.punktu, ja ir veikts nepamatots maksājums, lauksaimnieks atmaksā attiecīgo summu, kam pieskaitīti aprēķinātie procenti. Tā kā LAD konstatēja, ka pieteicējam ir veikti nepamatoti maksājumi, LAD 2011.gada 11.jūlijā pieņēma lēmumu Nr. 1.1.-7/2840 „Par nepamatoti izmaksāto atbalstu" *(lietas 31.lapa)*.

[9.2] Pieteicējs gan pieteikumā, gan tiesas sēdē norādīja, ka 2011.gada 10.maijā pārbaude uz vietas saimniecībā netika liegta.

LAD paskaidro, ka 2011.gada 9.maijā pieteicējs pa tālruni tika informēts, ka saimniecībā tiks veikta pārbaude uz vietas un tika aicināts tajā piedalīties. Minēto arī nenoliedz pieteicējs, tiesas sēdē norādot, ka telefona zvans nav pierādījums.

2011.gada 10.maijā, LAD inspektoriem, ierodoties saimniecībā, pieteicējs aizliedza to veikt. Tāpat pieteicējs atteicās parakstīties Kontroles ziņojumā, pamatojot, ka pārbaude ir nelikumīga.

Tiesas sēdē pieteicējs norādīja, ka personas, kuras atbrauca veikt pārbaudi, uzdevās par LAD darbiniekiem. Pieteicējs minētajiem darbiniekiem pieprasīja paskaidrot uz kāda pamata tiks veikta pārbaude, kā arī pieteicējs brīdināja, ka izsauks policiju.

Tiesa secina, ka pieteikumā izteiktais pieteicēja apgalvojums, ka netika liedzis veikt pārbaudi uz vietas, vērtējams kritiski, jo pieteicējs tika informēts, ka viņa saimniecībā LAD

veiks pārbaudi, kā arī pieteicējs šaubu gadījumā varēja sazināties ar LAD, lai noskaidrotu, vai uz pārbaudi atbraukušie cilvēki ir LAD darbinieki, bez tam pieteicējs ir ieinteresēts noliegt, ka pārbaude uz vietas netika atļauta, jo Lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz faktu, ka pieteicējs aizliedza veikt pārbaudi uz vietas saimniecībā.

Tiesa arī norāda, ka no tiesībām saņemt Vienoto platību maksājumu atbalstu izriet arī pienākums sadarboties ar kontrolējošo iestādi, konkrētajā gadījumā LAD.

[9.3] Tiesa norāda, ka vērā ņemams ir arī fakts, ka nākošajā gadā - 2011.gada platību maksājumu iesniegumā *(lietas 41.lapa)* pieteicējs strīdus platības ir deklarējis kā ,,Patstāvīgās pļavas un ganības", kā arī 2011.gada pārbaudē uz vietas ir konstatēts, ka šajās platībās ir ,,Patstāvīgās pļavas un ganības". Kultūra ,,Patstāvīgās pļavas un ganības" ir zeme, ko izmanto stiebrāju vai cita veida zāles lopbarības audzēšanai dabiskā veidā (pašsējā) vai kultivējot (iesējot) un kas nav bijusi iekļauta saimniecības augsekas sistēmā plecus gadus vai ilgāk, līdz ar to LAD pamatoti secināja, ka iepriekšējā gadā viennozīmīgi pieteicēja deklarētajos laukos nevarēja būt kultūras ,,Ogulāji", ,,Avenes". ,,Dzērvenes", ,,Burkāni". Tādejādi ir secināms, ka pieteicējs apzināti aizliedza veikt kontroli uz vietas saimniecībā, jo pārbaudē tiktu konstatēts, ka faktiskā situācija dabā neatbilst 2010.gada iesniegumā norādītajai informācijai.

[10] Pamatojoties uz sprieduma [9] punktā konstatēto, tiesa secina, ka LAD pamatoti secināja, ka pieteicējs 2011.gada 10.maijā aizliedza veikt pārbaudi pieteicēja saimniecībā, un līdz ar to pamatoti LAD pieņēma Lēmumu par VPM atbalsta atmaksu Ls 570,82 apmērā.

[11] Atbilstoši Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pantam šī likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību.

Ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā attiecībā uz pieteicēju netika izdots valsts pārvaldes iestādes prettiesisks administratīvais akts un nebija veikta prettiesiska faktiskā rīcība, atlīdzinājuma prasījums nevar tikt apmierināts uz pieteicēja vienpusēja apgalvojuma pamata.

Pieteicējs pieteikumā ietvēris prasījumu par morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 3000 apmērā, kas viņam nodarīts ar LAD prettiesisku administratīvo aktu.

Saskaņā ar APL 92.pantu, ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Lai personai rastos tiesības prasīt materiāla, personiska vai morāla kaitējuma atlīdzinājumu Administratīvā procesa likuma noteiktajā kārtībā, ir jākonstatē prettiesisks administratīvais akts vai faktiskā rīcība, kas šos kaitējumus ir nodarījuši. Atbilstoši APL 92.pantam prasījums par atlīdzinājumu ir nesaraujami saistīts ar konkrētu administratīvo aktu

vai faktisko rīcību (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra lēmuma lietā SKA-511 [10] punktu*).

Konkrētajā gadījumā, tā kā tiesa nav konstatējusi atbildētāja prettiesisku administratīvo aktu un rīcības prettiesiskumu, tiesa atzīst par noraidāmu arī pieteikumu daļā par morālā kaitējuma atlīdzinājumu Ls 3000 apmērā.

[12] Papildus tiesa norāda, ka atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrai, kas savukārt veidojusies, pamatojoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, tiesai ir jāuzklausa argumenti, bet tai nav pienākums detalizēti atrunāt spriedumā jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa neanalizē kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, tā pieļauj pārkāpumu. Tiesai nav jāargumentē visi tie paskaidrojumi, kas neattiecas uz konkrēto prasījumu (sk. Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 23.novembra sprieduma 8.punktu lietā Nr. SKA-216, Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 28.februāra sprieduma 12.punktu lietā Nr. SKA-54).

Procesuālās ekonomijas nolūkos tiesa uzskata, ka nav nepieciešams analizēt visus pieteicējas pieteikumā un paskaidrojumos norādītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *U.M.* pieteikumu par Lauku atbalsta dienesta direktores 2011.gada 12.septembra lēmuma Nr.6.4/1308-N/2.1-24/1214 atcelšanu un morālā kaitējuma Ls 3000 apmērā atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis *(personiskais paraksts)* S.Linkevičs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis S.Linkevičs
Rēzeknē, 2012.gada 22.novembrī